

Oslo kommune
Postboks 745

0106 OSLO

**OSLO KOMMUNE
NÆRINGSETATEN**
Saksnr. 09/01200-11
Dato 17 DES. 2009
Avskr. _____ Arkivkode 616.51
Merknad _____ Saksb. AMH
Konr _____ Kass. _____

Deres referanse
09/01200-2

Vår referanse (bes oppgitt ved svar)
09/01395-2 /MHN

Dato
10. desember 2009

Høringsuttalelse - Forslag til ny drosjeforskrift for Oslo kommune - Oslo Kommune

Det vises til høringsbrev fra Oslo kommune av 30. oktober 2009, vedrørende forslag til ny drosjeforskrift for Oslo kommune. Forslaget er en oppfølging av bystyrets vedtak av 4. mars 2009, hvor det ble vedtatt å iverksette en rekke tiltak overfor drosjenæringen. Høringsfristen er satt til 17. desember 2009.

Datatilsynet vil i det følgende kommentere enkelte av de omtalte forslagene.

Til forslaget § 12:

Forslaget pålegger drosjesentralen å holde ajourført register over en rekke opplysninger, herunder skiftdata som tilfredsstillere kravene til bokføringsforskriften. Det følger videre at: "Drosjesentralen plikter på forespørsel straks å gjøre registrerte data etter denne bestemmelsen tilgjengelig for løyvemyndigheten."

Datatilsynet stiller spørsmål ved hvorvidt løyvemyndigheten har hjemmel til å kreve at disse opplysningene registreres og gjøres tilgjengelige for løyvemyndigheten.

Det settes videre spørsmålstegn ved hva slike opplysninger eventuelt skal brukes til, og hvilke andre kilder opplysningene skal kobles/sammenstilles med.

Det følger av høringsnotatets punkt 2.3 at skattemyndighetene har slik hjemmel i ligningslovens §§ 6-3 og 6-15. Da denne adgangen er begrenset til å gjelde enkeltsaker, har Datatilsynet vanskeligheter med å se at kommunen skulle gis en blankofullmakt til å innhente slike opplysninger. Tilsynet avventer å kommentere forslaget ytterligere til det eventuelt kommer på høring ved en senere anledning.

Til forslaget § 18:

Det følger av forslaget § 18 at: "Løyvemyndigheten kan nekte tildeling av løyve selv om øvrige vilkår er oppfylt, dersom de har mottatt gjentatte eller alvorlige klager på løyvesøker."

Datatilsynet mener det er vanskelig å ta stilling til forslaget da det ikke foreligger en nærmere begrunnelse for eller vurdering av en slik bestemmelse.

Til høringsnotatets punkt 2.19:

Datatilsynet merker seg at kommunen vil be Samferdselsdepartementet om myndighet til å føre kontroll med drosjenæringen etter yrkestransportlovens § 38. Det fremgår at:
"Kommunen ønsker å samordne kontroll av drosjer med kontroll av skjenkesteder – slik at skjenkekontrollørene også kan kontrollere drosjene."

Datatilsynet har i sak om innhenting av vandelsopplysninger ved tildeling av drosjeløyver, jf. DT ref. 08/01659, registrert at Oslo kommune mener at det foreligger en nær sammenheng mellom yrkestransportloven og alkoholloven. Datatilsynet deler ikke denne oppfatningen, og har oversendt saken til behandling i Personvernemnda. Endelig vedtak foreligger per dags dato ikke.

Til høringsnotatets punkt 3, underpunkt 3:

Det stilles spørsmål ved hva som menes med at: "Kommunen har også bedt om at høringsinstansene pålegges en selvstendig rapporteringsplikt til løyvemyndigheten om forhold som angår retten til å inneha løyve."

For øvrig nøyer tilsynet seg med å til å vise til oversendelsesbrevet til Personvernemnda av 31. august 2009, jf. DT ref. 08/01659-7, som følger vedlagt.

Avsluttende merknader:

Som det poengteres i saken som er oversendt til nemnda er Datatilsynet av den oppfatning at det foreligger brudd på grunnleggende krav som oppstilles i personopplysningsloven. Det anses svært uheldig at Oslo kommune forsøker å særregulere næringen for å omgå personvernregelverket.

Med hilsen

Christine Ask Ottesen
seniorrådgiver

Mari Hersoug Nedberg
rådgiver

Kopi: Fornyings- og Administrasjonsdepartementet, v/Statsforvaltningsavdelingen,
Pb 8004 Dep, 0030 Oslo

Personvernemnda
Postboks 423

3201 SANDEFJORD

Deres referanse

Vår referanse (bes oppgitt ved svar)

Dato

08/01659-7 /CAO

31. august 2009

Oversendelse av klagesak til Personvernemnda – Innhenting av personopplysninger ved tildeling av drosjeløyve – Oslo kommune

Datatilsynet mottok den 26. januar 2009 en klage fra Oslo kommune, Byrådsavdeling for næring og idrett, på tilsynets vedtak om opphør av innhenting av vandelsopplysninger, samt pålegg om sletting av allerede innhentede personopplysninger, av 16. desember 2008.

Datatilsynet har på bakgrunn av klagen vurdert saken på nytt, men har ikke funnet grunn til å oppheve det tidligere vedtaket. Saken oversendes således Personvernemnda i tråd med personopplysningslovens § 42, 4. ledd. Klager er ved dette brev orientert om oversendelse av saken til Personvernemnda.

Saksgang

Datatilsynet mottok den 16. oktober 2008 en klage fra en privatperson vedrørende vedtak om skjerpning av vandelskravet ved tildeling av drosjeløyver, herunder pålegg om å avgi erklæring om opphevelse av taushetsplikten ved tildeling og kontroll av drosjeløyver, fattet av Byrådet i Oslo den 8. mai 2008.

Datatilsynet henvendte seg til Oslo kommune i sakens anledning ved varsel om vedtak av 13. november 2008, og mottok en redegjørelse fra kommunene 5. desember samme år. Den 16. desember 2008 fattet Datatilsynet følgende vedtak:

”Oslo Kommune pålegges å avvikle praksisen med å innhente andre vandelsopplysninger enn det som fremkommer av ordinær vandelsattest. Øvrige vandelsopplysninger som allerede er registrert, uten hjemmel i yrkestransportloven, må slettes.”

Oslo kommune påklaget Datatilsynets vedtak i brev av 26. januar 2009. Sakens dokumenter følger vedlagt.

Det vises i denne forbindelse også til sak 06/01315 (vår ref.), hvor Datatilsynet blant annet varslet vedtak om at Oslo kommune, Samferdselsetaten, sin praksis med å pålegge den enkelte innehaver av drosjeløyve å fremlegge fullstendig personlig selvangivelse, måtte opphøre.

Sakens faktum

Byrådet i Oslo fattet den 8. mai 2008 i sak 1055/08 blant annet følgende vedtak:

1. *Det innføres strengere krav til god vandel, jf yrkestransportloven § 4, ved tildeling og tilbakekall av drosjeløyver i Oslo kommune. Overtredelser av skatte/-, avgifts- og regnskapslovgivningen, samt overtredelser av bestemmelser i annen lovgivning som har sammenheng med en forsvarlig drift av drosjeløyve, skal vektlegges selv om det ikke foreligger rettskraftig dom.*
2. *I forbindelse med behandlingen av drosjeløyver etter yrkestransportloven utvides kravet om dokumentasjon av god vandel. Søker må i den forbindelse undertegne en erklæring på at taushetsbelagt informasjon, som Oslo kommune som løyvemyndighet anser relevant for tildeling av løyve, kan utleveres fra andre offentlige instanser.*
3. *Alle eksisterende løyvehavere pålegges å avgi en skriftlig erklæring om at taushetsbelagt informasjon kan utleveres fra andre offentlige instanser til løyvemyndigheten.*

Begrunnelsen for vedtaket følger av Byrådets saksdokumenter datert 29. april 2008. Blant annet fremgår av dokumentets punkt 2.1 at dagens krav til god vandel i yrkestransportloven § 4, jf. yrkestransportforskriftens § 4 og § 6, har vist seg utilstrekkelig for å avhjelpe behovet for en opprydning innenfor drosjenæringen, som står ovenfor store utfordringer med økonomisk kriminalitet.

Videre følger det av dokumentets punkt 2.3, vedrørende innhenting av informasjon for behandling av løyve, at: *"Adgangen til å utlevere slike taushetsbelagte opplysninger skal i utgangspunktet reguleres i lov og forskrift. I dette tilfellet gir ikke yrkestransportloven eller yrkestransportforskriften løyvemyndighetene en konkret hjemmel til å be om taushetsbelagt informasjon direkte fra andre myndigheter. Loven og forskriften gir kun en konkret hjemmel for løyvemyndigheten til å kreve fremlagt politiattest. Byråden mener det også er anledning til å kreve at søkere samtykker i at det i saker om tildeling eller tilbakekall av løyve kan innhentes relevante fra andre offentlige instanser."*

I etterkant av Byrådets vedtak har Oslo kommune utarbeidet en erklæring om opphevelse av taushetsplikten ved tildeling og kontroll av drosjeløyver. Erklæringen innebærer et "samtykke" til at kommunen ved Næringsetaten, kan innhente opplysninger fra "Skattetaten, kemneren, toll- og avgiftsmyndighetene, Arbeids- og velferdsetaten (nav) og kommunens bydelsadministrasjoner" uten hinder av taushetsplikt.

Bakgrunnen for innhenting av opplysninger, slik det fremgår av: Erklæring om opphevelse av taushetsplikten ved tildeling og kontroll av drosjeløyver, er at:

"Det følger av yrkestransportloven § 4 (2) a at søker må ha "god vandel". For å kunne ta stilling til om søker oppfyller lovens vilkår for å få/inneha løyve er Oslo kommune/Næringsetaten avhengig av opplysninger fra de nevnte instanser. De aktuelle

opplysninger kan relatere seg til søkers etterlevelse av skatte-, avgifts- og regnskapslovgivningen, samt bestemmelser i annen lovgivning som har sammenheng med drift av drosjeløyve... Eksempler på overtredelser som har sammenheng med forsvarlig drift av drosjeløyve kan være trygdemisbruk og sosialhjelpsmisbruk.”

Det presiseres i erklæringen at opplysningene som innhentes kun vil bli brukt til behandling av drosjeløyver og ikke vil benyttes til andre formål.

Nærmere om det rettslige grunnlaget for vedtaket:

Det legges i det følgende til grunn at Oslo kommunes behandling av personopplysninger omfatter en behandling av sensitive personopplysninger, jf. personopplysningslovens § 2 nr. 8.

Ved en behandling av sensitive opplysninger kreves et behandlingsgrunnlag, jf. personopplysningslovens § 9 jf. § 8. Behandlingsgrunnlaget kan enten være et samtykke fra den registrerte, lovhjemmel for behandlingen, eller at behandlingen fremstår som nødvendig holdt opp mot nærmere angitte formål.

Et samtykke er i personopplysningslovens § 2 nr. 7 definert som: ”en frivillig, uttrykkelig og informert erklæring fra den registrerte om at han eller hun godtar behandling av opplysninger om seg selv.”

Behandling av sensitive personopplysninger er i utgangspunktet underlagt konsesjonsplikt, jf. personopplysningslovens § 33, med mindre unntak i loven eller personopplysningsforskriften gjør seg gjeldende.

Det følger av lov om yrkestransport med motorvogn og fartøy av 21. juni 2002 nr. 45 § 4 at:

- (1) Den som mot vederlag vil drive persontransport med motorvogn må ha løyve. Det same gjeld den som utfører persontransport mot vederlag på lignande måte som drosje når tilbod om transport vert retta til ålmenta på offentlig plass.*
- (2) Løyve kan tildelast den som har*
  - a. god vandel,*
  - b. tilfredsstillande økonomisk evne og*
  - c. tilstrekkeleg fagleg kompetanse.*

Etter yrkestransportlova § 4 ”kan” følgelig løyve tildeles den som har ”god vandel”. En tilsvarende formulering finner man i yrkestransportforskriftens § 4. Det følger av forarbeidene at: ”Dei generelle prinsippa som ligg til grunn for tildeling av løyve, god vandel, økonomisk evne og fagleg kompetanse er flytt frå forskrifter til lova. Det er omsynet til ei klarare framstilling av løyvevilkår som ligg til grunn for at krava er tatt inn som ein del av lovteksten. Det er likevel føresetnaden at krava vert nærare fastsette i forskrifter, jf framlegget til § 25.”, jf. Ot.rpr. nr. 74 (2001-2002) side 29.

Ordlyden i yrkestransportlova § 25 er identisk med fremlegget, jf. over, og etter bestemmelsen kan løyve tildeles "...dei som fyller krava som er sette i lova eller i forskrift med heimel i lova."

Ved uttrykket god vandel i § 4 henvises det i fotnote til lovens § 26, hvoretter "Det kan krevjast politiattest ved søknad om løyve etter denne lova,". Yrkestransportforskriftens § 6, med overskriften "Vandel" presiserer at søknad om løyve skal vedlegges politiattest. Det følger vidare av bestemmelsen at kravet til vandel ikke anses for å være oppfylt dersom søkeren er dømt eller ilagt straff for nærmere oppgitte forhold.

I medhold av yrkestransportforskriftens § 5, 1. ledd "kan": "Løyvemyndigheten... innenfor rammen av yrkestransportlova § 25 sette nærmere vilkår for løyvet." I merknadene vises det til at bestemmelsen i hovedsak svarer til dagjeldende lov om samferdsel av 4. juni 1976 nr. 63 § 14, hvor det het at: "Løyve etter denne lova kan gjevast dei som fyller krava som er sette i eller med heimel i lova. Det kan krevjast politiattest." Det oppstilles således et krav om at eventuelle vilkår som skal fastsettes i medhold av yrkestransportlova § 25 må ligge innenfor de krav til løyvesøker/løyvehaver som følger av lov eller forskrift.

Klagers anførsler:

Klagers anførsler fremkommer av brev datert 5. desember 2008, samt klage på Datatilsynets vedtak av 16. desember 2008, datert 26. januar 2009.

Oslo kommune viser til at det i løpet av de siste årene har blitt avdekket omfattende lovbrudd innenfor drosjenæringen i Oslo, noe som har svekket næringens omdømme, samt kommunens omdømme som løyvemyndighet. Det vises i forlengelsen av dette til at det vil stride mot den alminnelige rettsoppfatning dersom slike misligheter får fortsette, noe som gjør det nødvendig med strakstiltak, jf. byrådssak 1055/08. Kommunen har som ledd i oppryddingen "...bedt løyvesøker/løyvehaver samtykke til at kommunen innhenter vandelsopplysninger..." fra ovennevnte etater. Det vises således til at det foreligger et samtykke til behandlingen av personopplysninger. Kommunen presiserer imidlertid at: "I motsetning til Datatilsynet anser imidlertid kommunen at yrkestransportloven selv – om enn forutsetningsvis – gir hjemmel til å behandle slike opplysninger. For å forenkle saksbehandlingsprosessen har kommunen imidlertid bedt løyvesøker/løyvehaver samtykke til at kommunen selv innhenter de aktuelle opplysningene fra andre offentlige instanser.", jf. brev av 5. desember 2008 side 2.

Oslo kommune anfører således primært at det foreligger et samtykke til behandlingen, subsidiært at det foreligger hjemmel i lov til å innhente de omtalte personopplysninger, og atter subsidiært at "...Datatilsynet under enhver omstendighet skulle ha hjemlet kommunens praksis i personopplysningsloven § 9 siste ledd."

Kommunen refererer innledningsvis til lov om yrkestransport med motorvogn og fartøy av 21. juni 2002 nr. 45 § 4, som oppstiller hovedregelen for tildeling av løyve. Det henvises så til yrkestransportforskriftens § 6, hvoretter søknad om løyve skal vedlegges politiattest. Klager viser til at det i bestemmelsens annet ledd er angitt forhold som fører til at kravet til vandel ikke anses oppfylt. Det poengteres vidare at:

”Denne bestemmelsen er imidlertid formulert som en minimumsbestemmelse, idet den kun sier noe om når kravet til god vandel *ikke* er oppfylt. Kommunen vurderer derfor at denne bestemmelsen ikke er uttømmende mht hva som kan kreves for at vilkåret om ”god vandel” kan sies å være oppfylt.

Denne tolkningen støttes for det første av en naturlig språklig forståelse av lovens ordlyd, dvs. at det skal mer til enn det som er nevnt i forskriften § 6 for at ”god vandel” kan anses å foreligge... At yrkestransportforskriften § 6 ikke er uttømmende mht vandelskravet støttes videre av at yrkestransportloven § 4 er en skjønnsbestemmelse idet den sier at løyve *kan* gis der vilkårene er oppfylt... Endelig støttes denne tolkningen også av yrkestransportforskriften § 5 som åpner for at det kan stilles ytterligere vilkår for løyve enn de som er nevnt i yrkestransportloven § 4, jf yrkestransportforskriften § 4.” (klagers kursivering)

På bakgrunn av dette fremholder klager at: *”...innholdet av vandelskravet må derfor fastlegges på bakgrunn av andre momenter, slik som sammenhengen med lovgivningen for øvrig og reelle hensyn.”* Det vises i den forbindelse til at kommunen finner grunn til å sammenligne vandelskravet for drosjeløyver med vandelskravet for skjenkebevillinger på grunn av likhetene mellom bransjene.

Kommunen går så over til å vurdere dokumentasjonskravet ved vilkåret om god vandel, hvor det fremgår at: *”Kommunen anser derfor at det i utgangspunktet – i påvente av lovregulering – må være opp til løyvesøker/løyvehaver selv å dokumentere at vilkårene for å få eller inneha drosjeløyve er oppfylt. Dersom dette ikke anses godtgjort må kommunen som løyvemyndighet kunne nekte drosjeløyve.”* Av hensiktsmessighetsgrunner finner imidlertid kommunen at løyvemyndighetene selv skal innhente de nødvendige opplysninger, selv om det skal finnes en adgang for den enkelte til å selv frembringe slik dokumentasjon. I forlengelsen av dette uttaler kommunen at: *”Det vil imidlertid ha formodningen mot seg at kravet er oppfylt hvis løyvesøker/løyvehaver ikke samtykker i at løyvemyndighetene får nødvendige opplysninger direkte fra de omtalte offentlige instanser.”*

Det heter videre at: *”Kommunen legger endelig til grunn at yrkestransportlovgivningen må tolkes i lys av alminnelige rettsoppfatninger samt de samfunnsmessige hensyn som gjør seg gjeldende.”*

Avslutningsvis peker kommunen på at svakheter ved yrkestransportlovgivningen med hensyn til at den ikke nærmere regulerer hvordan det skal dokumenteres at vandelskravet er oppfylt, bør avhjelpes i lov og forskrift. Kommunen har anmodet lovgiver om å foreta endringer, men *”...har imidlertid ikke funnet det forsvarlig å ”vente” på lovgiver på dette punktet – da behovet for opprydning i drosjenæringen anses prekært og av stor samfunnsmessig betydning.”*

Klager finner etter dette at det foreligger hjemmel til innhenting av personopplysninger i lov og forskrift, jf. krav om ”god vandel”. I utgangspunktet er det opp til løyvesøker/løyvehaver selv å dokumentere at vandelskravet er oppfylt, men vedkommende kan samtykke til at løyvemyndigheten selv innhenter nødvendige opplysninger direkte fra de aktuelle offentlige instanser.

Datatilsynets vurdering:

Ved en behandling av sensitive personopplysninger kreves et behandlingsgrunnlag, jf. personopplysningslovens § 9 jf. § 8.

Det er etter Datatilsynets vurdering på det rene at det ikke foreligger et gyldig samtykke i medhold av personopplysningslovens § 2 nr. 7, da kravet til frivillighet åpenbart ikke er oppfylt.

Subsidiært hevdes det at det foreligger lovhjemmel for den aktuelle behandlingen.

Det aktuelle rettslige grunnlaget for innhenting av opplysningene er yrkestransportlova § 4 med tilhørende forskrift.

I medhold av bestemmelsen "kan" løyve tildeles den som har god vandel, tilfredsstillende økonomisk evne og tilstrekkelig faglig kompetanse, jf. bokstav a-c. Det oppstilles således tre kumulative vilkår som i alle tilfeller må være oppfylt ved en tildeling av løyve. At bestemmelsen inneholder ordet "kan" refererer seg til at det ikke oppstilles noe rettskrav når vilkårene for øvrig er oppfylt. Dette innebærer at kommunen har anledning til å avslå en søknad om løyve til tross for at grunnvilkårene er oppfylt, eksempelvis dersom det ikke finnes løyver til fordeling.

Ved fotnoten til "god vandel" i yrkestransportlova § 4 vises det til lovens § 26, som fastslår at det *kan* kreves politiattest ved søknad om løyve. Kravet presiseres nærmere i yrkestransportforskriftens § 6, hvoretter søknad om løyve *skal* vedlegges politiattest. Det følger videre av bestemmelsen at:

Kravet til vandel anses ikke for å være oppfylt dersom søkeren

- a) er fradømt retten til å drive næringsvirksomhet, eller*
- b) er ilagt straff for en alvorlig lovovertrødelse, herunder på det handelsmessige område, eller*
- c) er ilagt straff for alvorlige overtrødelse av gjeldende bestemmelser om førerens kjøre- og hviletid, nyttekjøretøyetets vekt og dimensjoner, trafikkikkerhet og kjøretøyenes sikkerhet, lønns- og arbeidsvilkår innen transportyrket og miljøvernbestemmelser.*

Hva politiattesten skal inneholde er regulert i lov om strafferegistrering av 11. juni 1971 nr. 52. Vurderingskriteriene for hvilke forhold som fremgår av politiattesten som skal tillegges vekt ved vurderingen av kravet til vandel, fremgår imidlertid av yrkestransportforskriftens § 6, 2. ledd, jf. over. Bestemmelsen gir således en anvisning på når relevanskravet anses oppfylt ved en vurdering av hvilke forhold som kan tillegges vekt ved en gjennomgang av innhentet politiattest.

Adgangen til å fastsette vilkår for tildeling av løyve er regulert i yrkestransportforskriftens § 5, som sier at det er adgang til å sette vilkår for løyvet "innenfor rammen av yrkestransportlova § 25". Etter bestemmelsen kan løyve tildeles "...dei som fyller krava som er sette i lova eller i forskrift med heimel i lova." Det foreligger etter dette ingen adgang til å sette strengere vilkår eller stille strengere krav enn det som følger av yrkestransportlova eller yrkestransportforskriften. Datatilsynet kan ikke se at det er adgang til å stille som vilkår for tildeling av løyve, at kommunen uten hinder av taushetsplikten skal kunne innhente de omtalte opplysninger.

I forhold til sammenligningen med alkohollovens bestemmelser, angivelig på bakgrunn av likheter mellom bransjene, vil Datatilsynet nøye seg med å poengtere at det etter alkohollovens § 1-7 foreligger en eksplisitt hjemmel for bevillingsmyndighetene til å innhente opplysninger fra andre offentlige instanser. Dette står i sterk kontrast til dagens rettstilstand etter yrkestransportlova med forskrift, og forholdene er på ingen måte sammenlignbare med hensyn til foreliggende rettsgrunnlag.

Datatilsynet har på bakgrunn av det ovennevnte kommet frem til at det ikke foreligger hjemmel i yrkestransportlova med forskrift til å innhente de omtalte opplysninger. Det foreligger således ikke noe gyldig behandlingsgrunnlag for behandlingen av de omtalte opplysninger.

Kommunen anfører til slutt at: "...Datatilsynet under enhver omstendighet skulle ha hjemlet kommunens praksis i personopplysningsloven § 9 siste ledd." Det følger av bestemmelsen at "Datatilsynet kan bestemme at sensitive personopplysninger kan behandles også i andre tilfeller dersom viktige samfunnsinteresser tilsier det og det settes i verk tiltak for å sikre den registrertes interesser." Etter ordlyden er terskelen høy, og det følger direkte av forarbeidene at "...bestemmelsen er ment å ha et snevert anvendelsesområde.", jf. Ot.prp. nr. 92 (1998-1999) side 112. Etter Datatilsynets vurdering er det på det rene at en behandling av de omtalte opplysninger ikke kan hjemles i bestemmelsen da terskelen for anvendelse er betydelig høyere enn behovet for behandlingen ut i fra de samfunnshensyn som gjør seg gjeldende i saken.

Datatilsynet kan ikke se at Oslo kommune har anført alternative behandlingsgrunnlag i personopplysningslovens § 9 jf. § 8. Etter tilsynets bedømmelse finnes det imidlertid ikke grunnlag for en behandling av de omtalte opplysningene etter de oppstilte nødvendighetsvurderingene i bestemmelsene, og Datatilsynet vil følgelig ikke kommentere de alternative vilkårene nærmere.

Avsluttende merknader:

Datatilsynet har foretatt en ny vurdering av saken, men finner ikke grunnlag for å oppheve eller endre beslutningen.

Etter tilsynets vurdering foreligger det i denne saken brudd på grunnleggende krav som oppstilles i personopplysningsloven. Enn videre vitner prosessen i Oslo kommune om en direkte omgåelse av dagens regelverk, ved at det tvangsmessig innhentes såkalte ”samtykker” til en opphevelse av taushetsplikten ved innhenting av informasjon. Det er av Datatilsynets oppfatning at et eventuelt behov for innhenting av omtalte opplysninger må lov- eller forskriftsreguleres, og at behandlingen under ingen omstendighet kan bygges på et samtykke fra den registrerte, da kravet til frivillighet ikke er oppfylt. Datatilsynet vil avslutningsvis poengtere at kommunen ikke er gitt anledning til å dispensere fra grunnleggende rettssikkerhetsgarantier, selv ikke etter negative medieoppslag om bransjen, eller kommunens renommé som bevillingsmyndighet.

I medhold av personopplysningslovens § 42 oversendes saken til klagebehandling i Personvernemnda. En kopi av dette oversendelsesbrev er sendt klager.

Med hilsen

Kim Ellertsen
avdelingsdirektør

Mari Hersoug Nedberg
rådgiver

Kopi: Oslo Kommune – Byrådsavdelingen for næring og idrett, Rådhuset, 0037 OSLO
Samferdselsdepartementet, Postboks 8010 Dep, 0030 OSLO

Vedlegg: Kopi av sakens dokumenter